

„Primorec“ izhaja vsakih štirinajst dni kot priloga „Soči“ brezplačno; drugače stane po pošti ali na dom pošiljan za celo leto 80 kr.; za tuje države več poštne stroški. „Soča“ z „Gosp. Listom“ in „Primorcem“ stane na leto 4 gld. 40 kr. — Uredništvo in upravnništvo je v Tržni ulici (Mercato) 12, II.

Primorec

Domači oglasi sprejemajo se le iz narodnih krogov. Plačujejo se: za šesterostopno petitvrsto enkrat 5 kr., dvakrat 9 kr., trikrat 12 kr., večkrat po pogodbi. Vsa plačila vrše se naprej. — Posamične številke se prodajajo po 2 kr. — Rokopisi se ne vračajo.

Zakaj so zmagali?

V predzadnji „Soči“ in v zadnjem „Primorcu“ smo navajali uzroke, zakaj so tudi pri letošnjih dopolnilnih volitvah v trgovinsko in obrtniško zbornico zmagali Italijani.

Brez vseh okoliščin pa smo navedli najveljavniši razlog, katerega si nikakor ne smemo prikrivati, da bi kdo ne utegnil dobiti napačnega pojma o celem položaju. In ta razlog je čisto jednostaven, namreč, da Italijani imajo vsled svojega presrečnega stališča večino volilcev med svojimi ljudmi, kajti volilni red je bil sestavljen morebiti namenoma takó, da Slovenci na sedanji podlagi težko kdaj dobimo večino volilcev, dasi imamo najbrž dvakrat več trgovcev in obrtnikov nego Lahi.

V trgovinskem oddelku, ki voli v zbornico osem zastopnikov, imajo Italijani dvetretjinsko večino volilcev za seboj. — V obrtniškem oddelku, ki voli v treh skupinah 14 zastopnikov, smo Slovenci le v tretjem razredu — ki voli 6 zastopnikov — po številu volilcev blizu enaki z Italijani. Toda niti v tem razredu Slovenci še ne moremo zmagati, ako nasprotniki napnejo vse svoje moči, kakor so storili letos. — V prvem obrtniškem razredu, ki voli 4 zastopnike, voli le osem velikih obrtnih podjetij, ki so po večini v nemških rokah, ki pa vselej volijo složno z Italijani in ki svoje koristi jednajo z italijanskimi. — Tudi v drugem obrtniškem razredu imajo Nemci in Italijani dvetretjinsko večino. Dokler bodo Nemci in Italijani jedini proti Slovencem, ni upanja na zmago.

Do teh jasnih zaključkov smo prišli vsled tega, ker smo se vestno pripravili za letošnje volitve. Po velikem trudu se nam je namreč posrečilo, sestaviti imenik vseh trgovcev in obrtnikov v deželi, ki plačujejo kak obrtni davek ali ki sploh imajo kako takozvano „patento“. Iz tega imenika bodo mogli zastopniki našega naroda zajemati neoporečne podatke, kakó krivičen je sedanji volilni red, po katerem je italijanski tretjini v deželi za dolgo časa zagotovljena neomejena oblast v imenovani zbornici in po njej glavna beseda tudi v deželni upravi, v deželnem zboru in odboru. In ker bodo mogli s številkami dokazati to krivico, lahko jim bude na merodajnih mestih z očitno opravičenostjo povzdigati svoj glas in zahtevati, naj se volilni red premeni takó, kakor zahteva zdrava pamet, kakor zahteva pravica. In nadejati se smemo, da njih glas ne bo vedno le glas upijočega v puščavi, marveč da prej ali slej dobí tudi pravična ušesa na merodajnih mestih, ki ga bodo poslušala in ki konečno ugodé prepravičnim zahtevam slovenskega prebivalstva te dežele.

Da smo povodom letošnjih volitev prišli do tolike jasnosti, to je naš največji uspeh, s katerim smo povsem zadovoljni. Poprej niti vedeli nismo, kakó prav za prav stojimo, kar je dajalo povod varajočim iluzijam. Tega v prihodnje ne bo več, marveč računili bomo vselej z dejanskimi razmerami, z neoporečnimi dejstvi ali fakti, na kojih podlagi pričemo neizprosni boj za svojo sveto pravico s trdnó nado na konečno zmago.

Več o tej razliki v številu slovenskih in laških volilcev in o uzroku te prikazni bomo govorili v eni prihodnjih števil. Iz povedanega in iz prihodnjih števil bo razvidno, kakó vestno in ustrajno so vršili prevzeto nalogo tisti, ki so v imenu društva „Sloga“ vodili priprave za letošnje volitve. Razvidno bo pa tudi, koliko podlosti je združeno pri tistih slovenskih Neslogarjih, ki se v očigled tolikemu trudu in uspehu držejo še jezik brusiti proti imenovanemu društvu in tistim osebam, ki so delovale v njegovem imenu. Osebe, ki so delovale, ne zahtevajo za svoj neumorni trud, ne plačila ne hvale, toda strupenih pušč od ljudi, ki se štlijo med Slovence, ker so lačne in žejne našega denarja, pa tudi ne zaslužijo. In takim jezikačem bo treba pokazati sleherni slovenski vrata, da se nikoli več ne prikažejo niti v eni sami slovenski hiši, kajti razdirati, neslogo in razpor sejati, jezik brusiti, obrekovati, smešiti in žaliti tiste, ki ves svoj čas in vse svoje delo posvečujejo svojememu narodu, ni nikaka umetnost, pač pa razkriva skrajno duševno propalost, kakoršne Slovenci v svoji sredi ne potrebujemo.

Živinska sol.

Komen, 12. februarja 1894.

Od kar je visoka vlada odpravila na škodo naše živinoreje živinsko sol, trudili so se kmetijski krogi za zopetno upeljavo označene soli. Da se ta smoter čim prej doseže, zbrali so se tudi pred 2 leti vsi župani našega sodnega okraja na poseben shod, ter prosili visoko vlado, da bi zopet uvedla za živino prepotrebno sol po znižani ceni. — Vsi napori različnih krogov niso bili zaman, ker kakor znano, dobili smo živinsko sol po znižani ceni 5 kr. za kilogram.

Na prvi pogled smo bili vsi živinorejci vzradošeni nad to dobroto, najbolj pa oni, koji znajo ceniti vrednost soli za živino. Pa glej, kakor bi trenil, presenetile so nas težkoče, s katerimi je zvezana dobava te soli. Tako je na pr. naše županstvo dobilo nalog, sprejeti 34 kvintalov soli v Piranu. Če se pomisli, da je Piran oddaljeno mesto, če se dalje pomisli, da je treba plačati žaklje in v ogib kazni paziti na svinčene pečate, na finančno kontrolo itd. itd., je skoro nemogoče, sprejeti take „ugodne“ vladine ponudbe, vsled katerih bi narastli stroški na 1 kilogr. živinske soli toliko, da bi nas stala kakor za pravo sol; ni se čuditi, da je naše sl. staršinstvo v svoji redni javni seji dne 11. t. m. to vladino „dobroto“ na slovesen način odklonilo. Istotako ravnala bodo tudi mnoga druga županstva, ker jim ne kaže, jemati sol ne gledé na velike sitnosti pri upisovanju itd., ampak že radi previsoke cene.

Naša živina bode odslej, kakor že navajena, stene lizala, da si deloma nadomesti one snovi v želodecu, katere so ji za uspešen razvitek in prebavljanje neobhodno potrebne. Živinoreja je kmetovalcu neobhodna potreba, kajti brez nje nima kmet gnoja niti mleka. Živina je pravi rezervni fond za slehernega gospodarja, v kateri seže v potrebi in ga tudi v skrajni sili reši propada. To vrsto kmetijstva bi morala vlada posebno podpirati, ker ravno iz nje izteka se največ denarja v

nenasičene nje blagajnice, a tega ne stori, dokler bode na krnilu birokratizem, ki prav nič ne pozna potreb ogromne večine avstrijskega prebivalstva, to je stebra države — kmetkega stanu.

Kaj bi bilo, če bi vlada kakor drugod prodajala živinsko sol po večjih vaseh po znižani ceni 5 kr. za živinorejce, pri tem bi imela velik dobiček sama in naši živinorejci posebej, ali naj bi vso kuhinjsko sol znižala tako, da bi jo sleherni živinorejec lahko tudi živini pokladal. Al. Št.

Goriške novice.

Novi poštni urad na goriškem kolodvoru, o katerem smo govorili že lani, se odpravi aprila meseca. Poslopje je dovršeno, toda oprava ni še vsa dogotovljena, radi česar se je odprtje zakasnilo. — Ta poštni urad bo velike važnosti in čuditi se je, da ga niso že davno ustanovili. Doslej so morali namreč vse poštne pošiljatve, ki so prišle iz Italije ali bile doli namenjene, voziti s kolodvora v Gorico in od tu po dovršeni odpravi zopet na kolodvor; s tem se je tratil dragi čas in dogajalo se je celó, da pošiljatve niso bile odpravljene o pravem času. — Pa tudi goriškim meščanom bo novi poštni urad v veliko korist.

Nagla smrt. — V ponedeljek popoldne šla je 13-letna hčerka mestnega učitelja Zurmara čez Travniki. Nakrat jo zgrabi silna bolečina v grlu, ki jo hoče zadušiti. Deklica stopi v vežo Paternollijeve hiše, kjer se zgrudi na tla. Ljudje prihité na pomoč in jo odnesó v Cristofolettijsko lekarno. Toda vsi pripomočki bili so brezuspešni; za nekaj minut je deklica izdihnila svojo mlado dušo. — Deklica je imela v prejšnji dobi hudo bolezen v grlu; zdravniki mislijo, da novi smrtni napad ima svoj vir v prejšnji bolezni.

Samomor. — V ponedeljek jutro se je ustrelil s samokresom 32 letna Viljelmína Karl, hči gozdarskega svetovalca v pokoju, ki stanuje blizu „Slogine“ šole v ulici Barzellini. Uzroki niso znani.

Samomor zdravnika. V nekem goriškem hotelu se je usmrtil z morfinom tujec dr. Ksaverij Gania iz Bistrice na Erdeljskem, rodom Rumunec. Svoje nauke je dokončal v Gradcu. Pred kratkim se je baje svečano zaročil z neko bogato gospo. — Mesto k poroki v Zabji kraj pri Gorici je pač žalostna zamena!

Trgovinska zbornica. — Gospod Ivan Dekleva, narodni trgovec v Gorici, je bil pozvan v trgovinsko in obrtniško zbornico kot pravi član, ker se je med tem časom izpraznilo eno mesto, a je on dobil kot kandidat slovenske stranke največ glasov. To je dokaz, kakó potrebno je, udeleževati se volitev, če tudi ni še upanja na popolno zmago.

Telefon v Gorici. — Če tudi je oglašilo doslej še le 20 Goričanov svoj pristop k nameravani telefonski zvezi, vendar je prišel v Gorico inženir Jos. Taborat, da napravi potrebne načrte. Javni govornici bosta na pošti in v novem poštnem uradu na kolodvoru. Gorica bo ob enem zvezana s Trstom in posredno z njim z raznimi drugimi velikimi mesti. — Korist te naprave bo neprecenljiva,

zlasti za trgovce, velike obrtnike, urade itd., kajti vsakdo se bo mogel osebno pogovoriti z osebami ali uradi v Trstu, v Gradcu, na Dunaju itd.

Iz službe odpuščen je bil oskrbnik glavnega carinskega urada na goriškem kolodvoru zaradi neke nerednosti pri carinjevanju nekega blaga. — To je tretja stroga naredba na tem kolodvoru v teku nekaterih mesecev.

Hujskarije. — Neslogar Obizzi trdi v učerajšnji številki, da je občina Šebrelje naznanila več trgovcev in obrtnikov, ki plačujejo nad 3 gld. obrtnega davka brez dokladi (!), vendar se nismo potrudili, da bi bili upisani v volilni imenik. Na tej podlagi hujška proti našemu uredniku na načine, za kakršne je sposoben edini Obizzi. Na osebne napade ne bomo odgovarjali. Kar se tiče Šebrelj, je pa reč taka-le:

Obizzi bodisi nima niti pojma o obrtnem davku, bodisi je drzen in zloben mož; oboje je pa enako žalostno, tudi prvo, kajti če taki ljudje, ki hočejo izdajati slovenske liste, nimajo niti pojma o volilni pravici za trg in obrt. zbornico, po vsem tem, kar smo le mi pisali, kakó naj kaj takega zahtevamo od kakega prostega kmeta v Šebreljah?

V Šebreljah je 11 trg. in obrtnikov, ki plačujejo pa le po 2 gld. 10 kr. obrtnega davka, z vojno priklado po 3 gld. 57 kr., katero modrijan Obizzi prišteva k čistemu davku „brez prikladi“. To pa ni pravo, ker vojna priklada ne šteje. Kdor takó šteje, dobi volilce še le pri svoti 5 gld. 35½ kr., katera dá po odsteti vojni dokladi 3 gld. 15 kr. z volilno pravico.

Kakor nima tistih 11 Šebreljcev volilne pravice, takó je nimajo volilci premnogih vasij (o čemur bomo govorili v prihodnji številki). Takó n. pr. je nevolilcev v Drežnici 9, v Doljah 5, v Idrskem 15, na Kamnem 5, v Ladrach 3, v Idriji pri Bači 3, na Kozarščah 5, na Kneži 6, v Ljubinju 6, na Livku 17, na Modrejcah 3, v Oblakah 6, v Podbrdu 16, v Podmeleu 16, v Poljubinju 4, v Robediščah 6, v Sedlu 11, na Slapu 9, v Smasteh 6, v Volčah 19 itd. — V našem uredništvu je na razpolago natančen imenik vseh teh trgovcev in obrtnikov, sploh vseh v bolškem, tolminskem, kanalskem, goriškem (za mesto in okolico), v ajdovskem, komenskem, v sežanskem okraju. Vsakdo si jih lahko ogleda, da se prepriča, kakó podlo je neprestano hujskanje Obizzijevo. Da se moramo pri vsem svojem trudu, kateri smo imeli z nabiranjem teh imen in drugih podatkov, katerih je na tisoče (le v Gorici 1008!), še le braniti pred obrekovanji človeka, ki še z meznice ni ganil v korist letošnjih volitev in je celó svoj glas zavrzel, to je naravnost škandal.

Zaroka. — V sredo se je vršila v Sezani pri g. županu in deželni poslancu Mahorčiču zaroka gospice Karoline Sbuclceve iz Gorice z g. dr. Mihaelom Trudnom, odvetniškim kandidatom v Trstu, iz znane narodne trgovske hiše tržaške. Mlademu paru naše presrečne častitke. — V sredo bodo prijatelji mlade neveste praznovali v Gorici osmino tega pomembnega dne.

Veliki dar. — Dobrotnik, ki dozda noče še biti imenovan, ponudil je „Slogi“ 4000 gld. v gotovimi ali pohljstvo v še večji vrednosti — za nameravano obrtno slovensko šolo, ako deželni zbor še letoš dovoli 1000 gld. letne podpore, kakoršno daje laški šoli. — Radovedni smo, kaj sklenejo naši skrbni deželni očetje.

V našem deželnem zboru so prišle letos v rezko oceno nečuvne razmere na naših srednjih šolah. Zadnja „Soča“ je priobčila obširno rezko interpelacijo slovenskih poslancev; današnja „Soča“ prinaša zopet poročilo o novih korakih deželnega zbora. Kdor more dobiti „Sočo“ v roke, naj pazljivo prečita omenjena poročila.

Uspeh prvega semestra na goriški gimnaziji in realki je naravnost v nebó upijoč. Po natančnih poizvedbah poslancev se je dognalo, da je na realki padlo 128 dijakov do 265, kar dá 48%, na gimnaziji jih je

padlo 144 od 400. — Kakó je mogoče, da je padlo toliko dijakov, pojasnjuje interpelacija, katero so naši poslanci stavili v sinočinji seji. Kdor ima priliko, naj jo čita v današnji „Soči“.

Naš urednik je bil pooblaščen od staršev, ki živé zunaj Gorice, naj pogleda v njih imenu šolski katalog, da bo videl, kakó je to, da je padel sin iz latinščine, ko ni bil nikdar opominjan in je vselej dobro znal, kakor trdi sam in njegovi součenci. In našel je v katalogu črno na belem, da je dvojka v spričaju krivična, ker iz vseh redov v katalogu je dijak zaslužil čist „g e n ü g e n d“. Da, naš urednik je poizvedel od nekega drugega gospoda, da je petošolec iz redov, zapisanih v katalogu, zaslužil čist „b e f r i e d i g e n d“ — in vendar je dobil dvojko. Ako naši dijaki padajo na take načine, takó je to gotovo že vrhunec vseh vrhuncev v krivici, ki se godi naši mladini.

Ministerski odlok ukazuje, da dijaki naj bodo čez počitnice prosti nalog in priprav. Toda znani prof. V r b a se ne briga za take ukaze. Čez semestralne počitnice je naložil dijakom toliko učenja iz blažene nemščine, da ga ne morejo premagati, ako bi se učili noč in dan. Uprašamo: Ali se takó spoštujejo ministerske naredbe? In ako naj se dijaki čez počitnice tudi česa uča, ali je samó nemščina tisti toliko važni predmet, s katerim naj se naši dijaki ubijajo dan in noč? — Upamo, da merodajni krogi korenito posežejo umes in odpravijo take neznosne razmere na naših srednjih šolah.

Žalostno ulogo igra goriški židovski „Corriere“ nasproti splošnim pritožbam proti razmeram na naših srednjih šolah. Ko jih je lani prof. Spinčič šibal v državnem zboru, hitel je ugovarjati mu na polna usta, zagovarjati šibane pretiranosti in takó rekoč postavljati govornika na laž. — Tudi letos, ko so se slovenski in laški deželni poslanci soglasno uprli proti takim odnošajem, prihitel je „Corriere“ na pomoč tistim, ki so zdaj v hudih škripih. V torek je priobčil članek, ki je naravnost žalostno znamenje, na kakošno stopnjo duševne slepote so padli naši „Corrierovci“. Čuje se, da „Corriere“ se ima zahvaliti le posebno srečnemu slučaju, da ni še huje padel v mlako. Znano nam je, da za take čine se ima „Corriere“ zahvaliti svojim zvezam z židovskimi spekulantmi, — ki se hočejo prikupiti tistim krogom, proti katerim so pritožbe naperjene. Ali je pa „Corriere“ za to tukaj, da pomaga židovskim koristolovcem plezati po lestvi neke milosti, ki je škodljiva prebivalstvu obeh narodnostij, to sodbó prepuščamo tistim, ki ta list podpirajo in ga gmotno in duševno vzdržujejo.

Irredente ni! — Takó govore tisti, ki je nočejo videti, dasi imajo vsak dan priliko, prepričati se o njej.

Toda resnica, da v Avstriji imamo izborna organizovano irredentovsko stranko, ki uspešno in čudovito premeteno deluje, o tem ni mogoče dvomiti nikomur, kdor ni slep in gluha za vse, kar se godi v deželah, kjer prebivajo Italijani. Irredentovci pa tudi ne prikrijevajo svojega obstanka, svojih teženj, svojih dejanj! To nam dokazuje njihovo glasilo „Eco delle Alpe Giulie“ („Odmev z Julskih planin“), katero izdaje „Circolo Garibaldi“ v Trstu. Tiska se v Milanu na jako tankem papirju, da ga lože po več iztisov razpošiljajo v zaprtih pismih. — V Gorici in v naših krajih sploh se na ta način razdeli okoli 500 iztisov tega lista, kakor trdi goriški dopisnik v zadnji številki in ki se roga c. kr. okrajnemu glavarstvu, katero je z nekim popravkom v „Rinnovamento“ trdilo, da tega lista ni v naših krajih. — Tudi mi smo dobili jedno zadnjo številko tega lista. Tu se z vsakim člankom propoveda smrtno sovraštvo do Avstrije, a kakó list piše a naši vladarski hiši, to je naravnost grozno. List sam potrjuje, da kar je poslanec Spinčič govoril v državnem zboru o irredenti, je vse resnično; še več, da Spinčič niti vsega še ne vé, da je doslej videl še le prav malo irredentovskih in revolucionarskih proglašev, ki se se razdeljevali med ita-

lijansko ljudstvo. „Circolo Garibaldi“ bo pa — pravi — sam toliko uljuden, da pošlje Spinčiču popolno zbirko. — Ta list ima v Gorici prav pridnega dopisnika, ki razkriva z nekakim ponosom resnico o širšem se irredentovskem gibanju med našimi Italijani. Pa porečejo, da irredente ni! Kaj več o tem listu bomo o priliki še govorili, v kolikor nam to dopušča tiskovni zakon, dasi bi mi v boju proti takim listom morali imeti prostejšo roko!

Romanje v Rim. — Učera je odšel iz Kormina v Rim romarski vlak, ki je peljal okoli 160 romarjev iz naše dežele, da se poklonijo sv. Očetu Levu XIII. ob koncu njegove petdesetletnice škofovanja. — Lahonski listi se norčujejo z romarji in se rogajo Vatikanu, ki jih radostno pričakuje. — Tako početje lahonskih listov (tudi „Corriere“ je čutil potrebo, ponatisniti iz tržaškega „Piccolo“ strupeno zbadljivko!) je skrajno nesramno, ker Italija bi šla že davno na boben, da ni tujcev, ki ji nosijo denar. Koliko milijonov lir znosijo romarji v Italijo in Rim, a za zahvalo dobé neslane opazke in zbadljivke. Italija naj Boga zahvali, da papež stanuje v Rimu, sicer bi pajki prepredli vse njene znamenitosti in vrhu tega še želodce njenih vročekrvnih sinov.

Strela ubila kravo. — V Batah je v torek strela ubila kravo posestniku Jožefu Fabijan u. Udarila je v strelod na zvoniku, kateri je popolnoma uničila in raztrgala, ker je bil po nasvetu „modrih mož“ napeljan le z dratom po zidu v zemljo. Pri tleh je švignila v sosednji hlev in ubila omenjeno kravo. — Take novice v mesecu februarju so pač redke. — Tudi v Sv. Križu je strela ubila na povsem enak način junico v hlevu blizu zvonika.

Toča v februarju. — V torek pod noč je začelo grozno grmeti in ulil se je kratek dež. Toda čez Brda prihrula je na Kanalsko prava pravcata toča, ki je ponekod nekaj prstov na debelo pokrila zemljo.

Židovska prodajalnica. — Iz Dobrave: „Tukaj se je odprla prodajalnica neke židovske prodajalnice jestvin, katero ljudje v obilem številu obiskujejo. Žalostno je, da naši ljudje takó radi podpirajo tujce in celó žide, namesto da bi se držali gesla „Svoji k svojim!“

Na Žagi nameravajo napraviti košarsko šolo, kajti tamkaj imajo obilo vrbovja, katero bi lahko porabili za domačo košarsko obrt. Županstvo se je obrnilo na goriško trgovsko in obrtno zbornico za podporo. Radovedni smo na uspeh prošnje.

Nov brzojavni urad. — Ministerstvo je dovolilo v Logu pod Predelom brzojavni urad. — Takó se polagoma popolnjujejo naše pošte tudi s prekornostno brzojavno napravo, kar je naši deželi gotovo velika korist.

Na Triglav vodila je doslej jako težavna in nevarna pot. Znani hribolazec g. Fr. Julij Kugy v Trstu je pa bajé našel novo pot, ki je mnogo lažja in brez nevarnosti. Ako je to resnično, bodo odslej hribolazci veliko raje hodili na Triglav, od koder je razgled najkrasnejši v Alpah.

V Ogleju so izkopali zopet celo vrsto krasnih plošč iz rimske dobe. Te plošče so bile posvečene vse bogu Belenu, kateremu so sezidali svetišče na onem kraju, kjer stoji zdaj Beligna, ki je del Ogleja. — Pri prekopavanju zemlje naleteli so drugod na dva sarkofaga, prvi iz kamena, drugi iz svinca. — Vse te starine prenesó v sloveči oglejski muzej.

Na Tolminskem zidajo leto za letom nova šolska poslopja. Tudi letos začnó zidati dve in to za dvorazrednico v Volčah in za enorazrednico v Logu pod Predelom. Stroški so prevdarjeni za prvo 8983 gld., za drugo 5000 gld. Načrti so na pogled v pisarni c. kr. okrajnega šolskega sveta v Tolminu. Družba teh del bo 24. t. m. Ponudniki morajo položiti 5% varščine.

Dreherjevo pivo. — Iz hribov nam pišejo: Gostilničarji in pivci pri nas so jako zadovoljni, da narodni goriški trgovec g. Iavn

Kavčič je opustil zalogo Steinfeldske pive, katere pri nas nihče več ni maral, ker le redko je bila čista in dobra. Prav je, to naj prodaja tisti znani Srpničan ki naj bo pa čakal, da pridemo k njemu; naj prodaja svoje pivo in vino lahom, ker je on in cela rod-bina takó zagrižen nasprotnik vsega, kar je slovensko. — Nasproti temu nas pa jako veseli, da g. Ivan Kavčič ima zdaj zalogo Dreherjeve pive, ki se je zadnja leta pri nas jako priljubila. Svoji k svojim!

Iz Dobravelj. — Narava obeta pri nas čudovito zgodnjo pomlad; nekoji travniki so že takó zeleni, da bi se za silo goveda že na njih napasla. Zvončki, marjetice in druge zgodnje cvetlice — vse je v najlepšem cvetju, kakor v sredi gorkih pomladnih dnij. Na nekem tukajšnjem vrtu je jablan ves v cvetnem krasu.

Tukajšnji vremenski in prihodnosti pre-roki pravijo, da zgodnja pomlad ni slabo znamenje, ker bode vsaj zgodnejša „setev in žetev“; bolj praktični možje pa govoré, da iz te moke ne bo nič pravega kruha.

Tudi boga „Kurenta“ so letos tu izbor-no počastili, a — žalibog! — ne brez nasledkov! — Pred večerom se je vozil na ma-lem vozičku skozi vas iz cunj narejen „par-kljar-črt“ z umetno vdolanim dolгим repom ter z zakrivljenima — menda kozjima rožič-koma na glavi. Stare ženice so se kar pre-križavale pred to pošastjo. Po dokončanem vsporedu nesla je neka hudomušna roka par-klja po noči v bližnjo šumo „na Brdo“; dru-go jutro je pa prišla na lice mesta neka stara ženica, pobirajoč suha drva in se takó pre-strasila, da je na vse pretege letela domov, misleč, da je videla živega — sambognasga-varuj! — hudiča.

Ženica je od velikega straha obolela, in če ji ne odleže, jo skoro obišče boginja — Morana. — Sosedje so na mestu zagreblili ostudno pošast in jo zarotili iz vseh ust: „Ne vstani več goljufni Pust“. *Podbrdski.*

Iz Sv. Križa. — V nedeljo 28. pro-sinca imelo je tukajšnje Bralno društvo svoj letni občni zbor, koji se je prav mirno vršil. V odbor so izvoljeni: preč. g. Iv. Kodré, župnik, kot predsednik; g. Tomaž Mrevlje, podpredsednik; g. nadučitelj Iv. Zorn, bla-gajnik, g. A. Valič pa njegov namestnik; tajnikom je izvoljen g. A. Špelt, v odbor pa gg. Stoparin Lasieč.

Čitalnični dom se je prestavil iz starega prostora za nekaj hiš naprej, — a vendarle je ostal na „mestnem“ trgu.

Bog dal, da bi to mlado „Bralno društvo“ se v prihodnje živahneje razvijalo.

Ostala Slovenija

Umrli je v Trstu g. Ludovik Lusner, c. kr. višji carinski oficijal v Trstu. Bil je dober rodoljub in znan v slovenskih krogih. Bodi mu zemljica lahka!

Osemdesetletnica biskupa Strossmayra. Dne 4. t. m. praznoval je jugo-slovanski mecen biskup Josip Juraj Strossmayr svojo osemdesetletnico. Vroča želja vsakega zavednega rodoljuba ob tej priliki je pač, da bi Bog ohranil v prosep jugo-slovanske ideje še mnogo let Nj. prevzvišenost!

Izvrsten slovar. — Izšel je 9. sešitek izvrstnega Wolfovega slovarja, ki obsega na petih gosto tiskanih polah besedno gradivo od besede najada (boginja) do ob. — Vsak sešitek stane 50 kr. Izhaja v „Katoliški tiskarni“ v Ljubljani.

Nova učila. Naučno ministerstvo je dovolilo, da se smeta uporabljati za pouk „Slovenska čitanka“ za četrti razred srednjih šol, zložil dr. Sket, založila knjigotiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu, in pa „Glavne oblike zemeljskega površja“, založil Ig. pl. Kleinmayr v Ljubljani, in sicer prva za srednje šole, kjer se poučuje slovenščina, druga pa za ljudske in meščanske šole s slovenskim poučnim jezikom.

Novo gasilno društvo osnovalo se je v Leskovcu pri Krškem. To bode občini v korist in je zagadelj vredno občne pohvale.

Novo gasilno društvo se je ustano-vilo v Kapli vasi v kamniškem okraju, ki bode delovalo tudi v bližnji okolici. Osnovni odbor je že predložil pravila v potrjenje.

Novo bralno društvo se snuje v Haj-dini pri Ptuj. Do zdaj se je oglasilo že okolu 30 članov. Osnovni odbor izdelal pravila in jih predloži v potrjenje.

Zdravstveno stanje. Hripa je razširjena tudi v raznih občinah novomeškega okraja. Zbolelo je vsega skupaj 109 oseb, med temi jih je 6 umrlo, ostali pa so vsi ozdraveli.

Na celjski gimnaziji je letos 365 učencev in sicer 238 slovenskih in 127 nem-skih (oziroma za Nemce se spoznajočih). Na mariborski gimnaziji je 399 učencev in sicer 262 slovenskih in 137 nemških.

„Narodni dom“. V soboto je potekel rok, določen za izročitev ponudb za zgradbo „Narodnega doma“ v Ljubljani. Društvenemu odboru so došle za zidarska dela štiri ponudbe in sicer so se ponudile stavbene tvrdke: Filip Supančič, V. Treo, Tönnies in Kranjska stavbena družba. Najnižje cene je postavil g. Filip Supančič, namreč nekaj nad 68.000 gld., tako da ni dvoma, da prevzame on delo.

Bolniško in podporno društvo pomoč-nih in zasebnih uradnikov za Kranjsko bo imelo v soboto dne 17. februarja 1894. ob 8. uri zvečer v spodnji sobi „Kamniča-nove“ krčme na Karlovski cesti občni zbor. Na dnevnem redu je med drugim volitev društvenega vodstva in posvetovanje in ukrepanje o prošnji podpornega društva pomoč-nih uradnikov državnih oblastev in uradov na Dunaju za denarno podporo.

Družba sv. Mohorja. — V kratkem odpošljejo se nabiralne pole za stare in nove člane za družbo sv. Mohorja v Celovec. Pri tej priliki bodri „Slovenski Gospodar“ v članku na čelu lista štajerske Slovence, naj prav pridno pristopajo, ker je lani število članov v lavantinski škofiji se izdatno znižalo (morda najbolj zaradi slabe letine). Ko so druge škofije napredovale za 744 članov, za-ostala je lavantinska za 1049 članov za šte-vilom prejšnjega leta. Veljajo naj besede člankarja, s katerimi konča svoj rodoljubni poziv:

Vsak zavedni, iskreni Sloven — Bodi Mohorjeve družbe člen!

Dinamični naboj v kočevskem pre-mogu. Med premogom, ki se izvaža iz ko-čevja na razne kraje, našel se je v Selzthalu še ne razstreljen naboj dinamita. Bržkone je ta naboj, ki se pri razstrevanju premoga ni unel, prišel le slučajno med premog in ne iz zlobnega namena. Vender se je pričela stroga preiskava.

Slovenska tiskarna v Ameriki. — Slovenski list „Glas Naroda“ v Novem Jorku si je omislil svojo tiskarno, ker je sprevidel, da brez nje ne bo mogel uspešno napredovati. Poprej se je tiskal v češki tis-karni lista „Hlas Lidu“. — „Glas Naroda“ je obširen tednik, kakor „Amerikanski Slovenec“, ki izhaja v Tovru, v državi Minesota bolj na severu.

Raznoterosti.

Statistika ločenih zakonov. Najno-vejša francoska statiska o ločenih zakonih podaje za primerjanje tudi številke iz drugih držav. Na 10.000 zakonov pride ločitev: Na Irskem 14, na Francoskem 9, na Angleškem 13, na Ruskem 14, na Škotskem 22, na Norveškem 28, v Italiji 28, na Avstro-Ogr-skem 41, v Belgiji 54, na Švedskem 65, na Pruskem 148, na Sanksonskem 262, na Dan-skem 375, v Švici 472, v Hamburgu 529.

Skopuhova smrt. — V Königstettenu na Gor. Avstrijskem je živel bogat posestnik Leop. Schreiber, ki je bil vedno v strahu, da bi ne obubožal in moral prosjačiti. Iz strahu pred tatovi nosil je vedno vse svoje imetje

s seboj. Njegova rodbina je mnogo trpela vsled take skoposti njegove. Konečno pa se je mož v blaznosti obesil v shrambi, katero so našli natlačeno polno slanine in prekaje-nega mesa. V žepih imel je za 15.000 gld. vrednostnih papirjev, za 10.000 gld. hranilnih knjižic in dragocenostij velike vrednosti.

Novo puško je izumil neki bivši fran-coski pomorski častnik, katera prekosi baje vse dosedanje puške. Za tak izum mu člo-veški rod pač ni dolžan hvale!

Usmiljen eksekutor. — V Berolinu obesil se je te dni premožen eksekutor. Up-ra-vo žalosten je nagib temu samomoru. Rubiti je imel pri neki ubogi udovi, ki ima 7 otrok. Reva ga je kleče prosila, naj ji ne odnese še poslednjih bornih stvari, in res ni bilo mnogo več v siromašnem stanovanju. Možu se je usmilita in poročal je, da bi rubežen bila brezuspešna. Sodišče pa je moralo na kak način izvedeti, da je mož iz usmiljenja prelomil svojo dolžnost in je poslalo nadzor-nika, ki je res našel nekoliko bornega po-hištva, katero bi se bilo moralo zarubiti. V strahu, da izgubi službo in svojo čast, obesil se je usmiljeni eksekutor v podstrešju svoje-ga stanovanja. Dobro njegovo srce je bilo torej krivo žalostne smrti.

Mačka je razmesarila in umorila nekega 10-letnega dečka v Berolinu. Na nekem skladišču lesu zabavali so se otroci s tem, da so dražili veliko mačko: drezali so jo s palicami in metali kamenje nanjo. Kar nakrat skoči razkačena mačka na jednega dečkov, ga jame grizti v obraz tako, da so jo komaj odtrgali od ubozega dečka. Deček se je zgrudil na tla ves okrvavljen; prenesli so ga hitro v bolnico, kjer je kmalu potem tudi umrl.

Prazniki različnih narodov. — Šte-vilo letnih delavnikov znaša za notranje Rusko 277 dnij, med tem ko ima Kanada 270, Škotsko 276, Angleško 278, Portugalsko 283, Rusko-Poljsko 288, Špansko 290, Avstrija in pokrajine ob Baltičem morju 295, Italija 298, Bavarsko, Belgija in Luksenburško 300, voj-vodinje Saksonske 301, Kraljevina Saksonska, ruska Finlandija in Francosko 302, Virtsen-berško, Švica, Danimarka in Norveško 303, Švedsko 304, Prusko in Irsko 305, Združene države v severni Ameriki 306 in Holandsko 308 letnih delavnikov. Največ delavnikov v letu ima Ogersko 312.

Največja fotografija na svetu je bila na razstavi v Londonu leta 1886. Predstavljala je pomorsko mesto Sydney in okolico v Av-straliji ter je bila 6 m. dolga. Ali zvedeni Amerikanci priskrbeli so si o Kolumbovi raz-stavi še večjo fotografijo. Ali največjo foto-grafijo dovršil je fotograf Pijassetzki, ktera je 160 m. dolga. Sestavljena je iz več posa-meznih fotografij, ter nam predočuje onstran-ske kaspiske železniške proge od Kaspiskega morja do Samarkad. Največji totografični stroj nahaja se sedaj v Dublinu.

S tem aparatom naslikajo človeka v naravni velikosti. Steklena plošča meri 1.6 m.

Trojni umor in samomor. Kmet Alek-sander Bizo v Töku na Ogerskem je živel že nekaj časa ločen od svoje žene, ker se nista mogla sporazumeti. Žena njegova je šla v službo k nekemu večjemu posestniku. Nekega dne pa pride mož in jo pregovarja, naj bi šla z njim domu. Ona je odgovorila, da ne pojde. Moža zgrabi jeza in jo ustrelji. Ker je umirajoča žena klicala na pomoč, sta pritekla posestnik in njegova žena, ali on je tudi oba ustrelil, potem pa še sebe skoz usta.

Draga ura. — Nekje na Českem so nedavno prodali uro iz prejšnjega stoletja. Kupil jo je nekdo za pet goldinarjev. Ta jo je prodal za več stotakov nekemu Dunajčanu, od katerega jo je kupil baron Rotšild za 8.000 gld.

Zločin norca. — V neki hiši v Ma-dridu je bil za vratarja France Villacanos Campos, kateri je bil božjasten in besnel, kadar ga je prišla božjast. Nekega večera priteče v nasproti stoječo hišo civilnega guver-nerja žena tega vratarja, proseč pomoči, ker

je njen mož nabil dvocevko in čaka v veži, trdeč, da ustrelji prvega človeka, ki pride mimo. Deset policistov so poslali, da so stražili hišo, in niso nobenega pustili notri, tudi vratarjeve žene ne. A ker se je bala, da ubije mož osemnajstletno hčer v hiši, smuknila je skozi gostilno v hišo notri in prišla na stopnice, ki vodijo v prvo nadstropje. Besni mož je pa od zadaj ustrelil za njo in je bila takoj mrtva. Zdaj so bili vsi ljudje po konci. Policija je klicala ljudem, naj ne hodijo doli, da jih besni vratar ne postrelji. 65 letni sodnijski predsednik, bivajoč v isti hiši, je pa vzlic temu prihitel doli v vežo, da pomiri blaznega moža, ker je navadno imel velik upliv nanj. Norec je pa tudi njega ustrelil. Zdaj je policija planila v vežo, predno je mogel zopet nabiti puško, ali jel jih je nabijati s puškim kopitom. Le z veliko težavo so ga zvezali in odvedli v bolnišnico.

Zgodnja velika noč. Letos bode velika noč izredno zgodaj, namreč že 25. marca, to je samo za tri dni pozneje, kakor more sploh biti. Po določilih nicejskega koncila sme pasti namreč velika noč najbolj zgodaj na 22. dan marca, ako je dne 21. marca polna luna in je ta dan sobota. V našem stoletju je bilo to samo jedenkrat l. 1818. in se ponovi zopet še le l. 1970.

O starosti sedanjih evropskih vladarjev. Poleg papeža Leva XIII., kteremu je že 84 let, je sedaj v Evropi najstarejši vladar nadvojvoda Luksenburški, kteri se je porodil 24. julija l. 1817. in kteri je sedaj 76 let star. Leto mlajša sta kralj danski in nadvojvoda Sahsen-Weimar. 74 let stara sta britanska kraljica in nadvojvoda Meklenburg-Strelitz. Tem čez 70 let starim vladarjem jih sledi 11, kteri so čez 60 let stari, potem pridejo 5 čez 50; potem 11, kteri se nahajajo med 40. in 50. letom svojega življenja, 2 med 30. in 40., in dvajset med 20. in 30. Trije najmlajši vladarji so: 17 letni kralj srbski Aleksander, 13 letna nizozemska kraljica in 7½ letni španski kralj Alfonz XIII. Izmed teh je pričela vladati najprvo britanska kraljica in sicer že 20. junija l. 1837, torej vladala že 56½ let. Potem pride naš presvetli cesar, kteri vlada že 45 let.

Poštni promet evropskih držav leta 1892. Po pošti poslalo se je l. 1892. v Evropi: pisem in dopisnic 6.866.012.773, blaga na poskus in tiskovin 2.173.007.039, časopisov 2.429.407.549 kosov. Kar se tiče števila razposlanih rečij, stoji na prvi vrsti Nemško s 3.035 milijoni, Velika Britanija z 2.745 mil., Francosko s 1.500 mil., Avstrija s 704 mil., Italija s 408 mil., Rusko s 402 mil., Belgija s 390 mil., Ogersko z 248 mil., Švicarsko z 220 mil., Nizozemsko z 213 mil., Špansko s 180 mil., Švedsko s 139 mil., Dansko s 113 mil., a na zadnji vrsti stoji Bulgarija in Rumelija z 8 mil. Na Angleškem pride na vsakega prebivalca 53, na Švicarskem 35, na Nemškem 32, v Belgiji 25, v Avstriji 22, na Francoskem 17, na Švedskem 14, na Ogerskem 8, v Italiji 7, na Ruskem 2 pismi v letu. Omenjeno razpošiljanje oskrbuje v 101.011 poštah uradih 524.531 oseb. Dohodki v evropskih poštah in telegrafskih uradih skupaj znašajo 489.380.000 gld., stroški 436 milijonov gld.

Kaj se da vse narediti iz človeka? Prirodoslovski muzej v Vašingtonu kaže, da so iz človeka 154 funtov težkega napravili in v steklenice spravili sledeče reči: v veliki steklenici je 96 funtov vode, v drugi steklenici pušici je 3 funte kemično čiste beljakovine, nadalje je deset funtov težka ploča lima, v jedni steklenici je 34 in pol funta očiščene tolsče in iz kosti so naredili 8 in pol funtov fosfornokislega apna in funt oglečvego kislega apna. Sladorja, škroba, florkalci in kuhinjske soli dobili so po 1 funt iz mrliča. Drugje v tem muzeji so pa razstavljene kemične sestavine, iz katerih je človek.

Edizon. Amerikanskega izumitelja Edizona slednje leto stane njegova delavnica 200.000 dolarjev. Dobil je že patente za 400 iznajdb. Premoženja ima nad 3 milijone dolarjev. Živi jako zmerno, le kadi močno. V

javnost se ne sili. Sedaj je na obe ušesi že gluha, ali duh njegov je bister. On je vedno nenavadno marljiv.

Od smrti vstala. V kraju Staraja Rus na Ruskem umrla je mlada grofica Irena Saliti. Hišni zdravnik pa ni dovolil pogreba, ker je dvomil, da bi res bila mrtva. Čakali so 8 dni, potem pa so pozvani zdravniki izrekli, da je res mrtva. Hišni zdravnik pa je dosegel, da se je počakalo še 3 dni, potem pa se je vršil pogreb. Ko so hoteli pogrezniti krsto v jamo, čuli so iz nje zdihljeje, vzdignili so pokrov in našli grofico živo; v kratkem je popolnoma ozdravela in utegne še dolgo živeti, ker je jako mlada in krepke narave.

Sreča v tujini. Carlo Mottes, rodом južni Tirolec, služil je v polku cesarskih lovcov in dospel do stopnje podčastnika, to je četovodje. S cesarskim dovoljenjem izstopil je in vstopil je v perzijsko vojsko, kjer je že pred časom postal general. Te dni pa ga je imenoval perzijski šah khanom, to je visokim dostojanstvenikom.

Samomor milijonarjevega sina. V Mongunciji se je ustrelil učenec osmega gimnazijskega razreda, sin milijonarja in vinskega trgovca Nasauerja iz strahu pred izpitom.

Gledališče pogorelo. Dne 26. m. m. je v Rochdalu na Angleškem pogorelo gledališče. Občinstvo je po predstavi bilo baš odšlo iz gledališča. Igralci so rešili svojo lastnino. Škode je nad 100.000 gld.

Smešnice.

Žid na pošti. — „Ali je prišlo kako pismo za-me, Izaka Nosa?“

„Tu je eno, ali plačati morate 10 kr. kazni, ker ni plačano.“

„O, zlati gospod poštar, — bodite tako dobri, pa prebrajte mi pisemce, ker jaz ne znam brati!“

„Naj bo!“

Poštar odpre list in ga Izaku prebere, potem mu ga hoče dati.

„Iha! gospod poštar, lepa hvala. — Bog Vam poplačaj! Le obdržite pismice, le! — Poklon, gospod poštar!“ — pa jo pobriše prebrisani žid.

* * *

Iz šole. — Učitelj: Janezek, naštej mi domačo perutnino!

Učenec: Raca, gos, golob...

Učitelj: In najbolj znane ne poznaš? — No? — K... Ko... Koko... No, le ven, povej!

Učenec: „Kokodrilj“. —

* * *

Veliko ur. — Kaj me vedno prašaš, koliko je ura! Mari bi enkrat si sam kupil uro!

„E, dragi, jaz sem rabil v svojem življenju že več ur, kakor si jih ti le videl!“

„Ni mogoče, — kako?“

„Viš, — jaz vsaki dan vsaj desetih prašam, naj mi povejo, koliko je ura!“

* * *

Nekaj nenavadnih naslovov na pismih:

Naj prejme

Janez Ciciguj,

korporal pri tistih vojakihi, ki imajo zelene „Abšloge“ v Trstu.

Gospa

Urša Počakaj

v Gorici

na „placu za kosarno“.

Na gospoda

Damijana Rakarja

prodajalca na vaŕel

v Ljubljani.

(Ker se ne ve prav za naslov, naj stoji pismo na pošti, dokler ne bo kdo prašal po njem).

* * *

Oče: „Čemu se pa toliko dereš?“

Sinček: „Mati so me topli, pa so rekli, da nič ne veljam.“

Oče: „Prav so imeli.“

Sinček: „Pa so tudi rekli, da bodem tak malopridnež, kakor oče.“

* * *

Potokar: „Skrbi me, kako spravim ta šesti polič vina doli?“

Zalokar: „Kdo te sili, da ga moraš izpit?“

Potokar: „Zdravnik mi je rekel, da moram zmirom več vina piti nego piva. Danes sem pa že pet poličev piva izpil, torej moram vina šest poličev.“

Izdajatelj in odg. urednik And. Gabršček.
Tiska „Goriška tiskarna“ A. Gabršček.

Za kmetovolce in vrtnarje

Več sto kg. glavice semenske čebulice, koja v vsaki zemlji in vsakem podneblju prav velika zraste, ne škoduje ji mraz ne suša, in se sadi in obdeluje prav prosto, enako česnu. Prodaja kg. 350-450 glavice. Kdor naroči 10. kg., dobi po 35. kr.

Nadalje sazprodaja na debelo domače pridelke, in sicer: kot fino namizno oljka-vo olje, vino, prav izvrstni tropinovec in vinski jesih po zmernih cenah.

Za izvrstnost jamči.

Alojzij Bratina

grajščinski oskrbnik
Dubrovnik, Dalm.

Franjo Jakil

tovarna kož v Rupij p. Miren in zaloga usnja v Gorici Raštel št. 9.

Novine Franc,

mizarski mojster, ima svojo delavnico v Ozki ulici (Via Stretta) v Gorici št. 1. Priporoča se slovenskim rojakom.

Andrej Jakil, tovarnar usnja v Rupij, ima svojo prodajalnico v Gorici na levem voglu s Kornja v Gosposko ulico. Usnje na podplate vseh vrst prodaja po zmernih cenah. Enako druge potrebščine za čevljarje.

I. Cej gostilničar v Židovski ulici št. 5 toči naravno brisko vino.

Franc Bensa v ozki ulici št. 8 v Gorici, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopita, sploh vsa orodja in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah zato se sl. občinstvu priporoča za obilen obisk.

Ivan Druŕa

na Travniku, ima bogato zalogo vsakovrstnega usnja ter raznega orodja in potrebščin za čevljarje. Prodaja na drobno in na debelo.

Ivan Reja

krčmar „Alla Colomba“ za veliko vojašnico na desnem voglu v ulico Morelli, toči domača vina in ima Domačo Kuhinjo. Cene prav zmerne.

Anton Obidič

čevljar v Semeniški ulici št. 4. se preporoča Slovencem v mestu in okolici za blagohotna naročila.

Ivan Kavčič

veletržec na Kornu ima zalogo Dreherjevega piva ter žita, moke, soli in otrobij.

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici ima v svojih založnicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina bela in črna istrijska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici. Prodaja na debelo.

Anton Fon

v Semeniški ulici ima prodajalnice vsakovrstnih klobukov in kap ter gostilnico. Toči vedno dobra in naravna vina.

Spominjajte se o

vsaki priliki, šolske

dece v „Sloginih“

učnih zavodih.

Anton Koren

trgovec poleg gostilne „pri zlatem levu (al leon d'oro)“ v Gosposki ulici, prodaja razno lončarsko porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobne.

Peter Birsa

gostilničar pri veliki cerkvi (Corte Caravaggia št. 4.) priporoča sl. občinstvu izborna domača vina, vedno dobro sveže pivo, domačo kuhinjo; postrežba točna.

Ivan Pečenko

veletržec z vinom (na debelo v Vrtni ulici št. 8 (poleg ljudskega vrta na desno) prodaja nad 56 litrov po najnižjih cenah pristna bela in črna vina, in sicer: vipavska, furlanska. — Zagotavlja dobrih pristno blago, točno postrežbo in nizke cene.

Ant. Jeretič

za veliko vojašnico v Gorici prodaja vse izdelke, ki spadata v šolske in pisarniško rabo kot: papir, peresa, svinčnike, knjižice, knjige za upisovanje, itd. Pisane in risane iz dobrega papirja izdeluje v svoji delavnici, na kar se slavno učiteljstvo še posebno opozarja.

Martin Poveraj

civilni in vojaški krojač v Gorici, priporoča svojo veliko zalogo blaga za vse, kakor tudi gotovih oblek. Dalje: srajce, spodnje hlače, zavrtnice, civilne, vojaške in uradniške ovrtnike, sablje z vso opravo zlate in sreberne zvezde skratka: vse, kar je potrebno za gospodo vsakega stanu. Obleke po naročilih izdeluje točno in po nizki ceni.